

Tertius de Anima.

patitur ratione materie que incorruptibilis est tūc principium passuum aque non est eiusdem generis cum actuo ignis. Item deus est principium activū et tamen non respondet sibi passuum eiusdem ḡnis. Ad tertiuꝝ dicitur a quibusdam q̄ vna virtus recepta in corpore est magis spiritualis q̄ alia maxime propter p̄pinqutatem ad aliquod immateriale et ideo vnum plus mouet intellectum q̄ reliquum. Si queratur que entitas sit illud quod recipitur in fantasia ab intellectu agente an sit species vel sensatio videtur q̄ non nec est verum q̄ intellectus nihil possit in corpus agere quia quando sensualitas obedit rationi. Tunc ratio mouet iudicium sensituum vt postea dicetur.

Ad secundam partē dicitur q̄ intellectus abstractus speciem a fantasmatibus idest in se trahit et recipit speciem productam a fantasmatate. quod fit intelligibile actu. per quod intellectus possibilis reducitur in actuꝝ quando aspectus eius inclinatur ad inferiora ex vniōne corporis. vt dicit Sanct. Tho. i. q. de anima. ar. xvii. ad vndecimūꝝ vbi dicit. Si quis certe consideret intellectus agēs fin ea que ph̄us de ipso tradit non est actiuum respectu intellectus possibilis directe sed magis respectu fantasmatū. Nec est ymaginandum q̄ eadē species numero que prius erat in fantasmatu ponatur in intellectu deputata quia accidens nō migrat de subiecto in subiectū. Et sicut cum lumine visus recipit speciem coloris potius sine specie dulcedinis que tamen est cū colore potius ita intellectus possibilis recipit speciem quidditatis rei materialis cum intellectu agēte sine specie particularium conditionum in quibus reperitur illa quidditas vnde argumēta procedunt ex malo in intellectu abstractionis. Alij opinātur q̄ intellectus agens nō reale producit in fantasmatibus nisi forte obiective ita q̄ facit quidditatem i eis apparere nō apparētibus conditionibus individuantibus et sic in fantasmatibus est intelligibile in actu nō formaliter sed obiective sic theologi dicunt vnum angelū aliū illuminare licet in eo nō effectiue producat. S. Th. de veri. q. ix. ar. v. secundum.

Ad quartum iam dictum est quomodo separari causas specie mynūersalem in intellectu. Nec inconvenit fantasma in virtute intellectus agentis aliquid producere in intellectum possibilem. De illa autem virtute quidam dicunt q̄ non recipitur i fantasmatibus sed illa virtus concurrit ad eundem effectum ad quem concurrunt fantasmatata sc̄ respectu intellectus possibilis vnde super hoc postmoduꝝ recitabūt tres opinōes. Ex predictis satis patet q̄ sextū argumentum nihil concludit contra nos.

Ad septimum videtur q̄ illa distinctio heruei in secundo nichil probat nec sequitur fantasma se solo non potest agere in intellectum ergo nec in virtute intellectus agētis sicut calor se solo nō generat carnem sed vt est instrumentum anime. Nec est verū q̄ singulare p̄io intelligatur licet ex conformitate singularium fantasmatum moueat intellectum ad hoc q̄ recipiat similitudinē alicuius speciei. S. Th. vbi supra videtur ponere intellectum agentem propter fantasmatata. Circa predicta adhuc dubitatur quia nō oportet ponere voluntatem agentem q̄uis volūtas aliquando actu velit et aliquando non ergo nō oportet ponere intellectum agentem negatur consequentia vt patet prima parte. q. lxxviii. ar. iiiij. ad tertiuꝝ. voluntas enim mouetur ab intellectu et hoc sufficit vtrum autem intellectus moueat eam effectiue po-

stea dicetur. Secundo dubitatur an oporteat in en gelo esse intellectum agentem quia nō semper actu considerat vnam et eandem rem ergo ad hoc q̄ suus intellectus reducatur de potentia ad actum requiritur in eo intellectus agens. Item res materialis non est actu intelligibilis quia intelligibile actu est immateriale vt dicit S. Th. Ad hoc ergo q̄ actu intelligentur ad angelo requiritur intellectus agēs. Tertio dubitatur an in nobis sint realiter duo intellectus videtur q̄ non quia potentie distinguntur per obiecta sed omnes intellectus nostri habēt idē obiectum ergo est tantum vnuſ intellectus.

Item quilibet intellectus intelligit sed in nobis non sunt simul plures intellectiones. Forte dicas q̄ intellectus agens non habet intellectiōem sed eas producit in intellectu possibili. Contra sequeretur q̄ intellectio esset actio transiens quia non est in eo a quo producitur. Item tunc omnes intellectiones essent eiusdem speciei quia sunt ab eodem principio scilicet intellectu agente. Item tunc operationis esset operatio quia intellectus est operatio et producitur per operationem intellectus agētis.

Quarto dubitatur an fantasmatu se solo possit producere speciem in intellectu possibili videtur q̄ sic quia intelligim⁹ per conuersationem ad fantasmatata.

Item vel species intelligibilis immediate producitur ab intellectu agēte vel mediate scilicet mediāte fantasmatate. Si secundum tunc queritur quomodo fantasmatata cum sit corpus potest īmediate age re in intellectum qui est incorporeus. videtur enim q̄ per nullam virtutē naturalem aliquod corporeū possit īmediate agere in spiritum.

Quinto dubitatur an intellectus agens semper sit in actu videtur q̄ non quia in homine dormiente nichil agit. Sed contra tunc oporteret ponere aliū intellectum per quem intellectus agens reduceret ad actuū sicut necesse est ponere intellectum agens per quem intellectus possibilis reducatur ad actuū. Item intellectus agens virtute continet omnes formas intelligibiles ergo est deus quia ipse solus omnia continet. Respōdetur ad secundū dubiū q̄ in angelo non est intellectus agens. Sanct. Tho. prima parte. q. liij. ar. iiij. quia ab instanti sue creationis res materiales habent in eo esse immateriales pro quanto habet omnium rerum species sibi cōcreatas nec accipit cognitionem a rebus materialibus. Si dicatur. angelus intelligit vniuersale s̄ vniuersale fit per abstractionē. ergo angelī cognoscūt res per abstractionē. Itē abstrahere est cognoscere prius sine posteriori. Sed hoc potest angelus. Dicē dum q̄ hic non loquimur de tali abstractione.

Ad tertium dubium dicitur q̄ potentie distinguitur per diuersum modum se habendi ad idēm obiectum scilicet actiue et passiue. Sanct. Tho. prima parte. q. lxxix. ar. vij. et ideo intellectus agens et possibilis distinguntur realiter. Et licet intellectio nō sit subiectiue in intellectu agente: tamen est subiectiue in anima in qua est intellectus agens. Ad aliud dictum est supra. Nec forte inconuenit q̄ operatio nō sit operatio / quia operatio voluntatis dependet ab opere intellectus. Sed contra quinto phisi. dicitur q̄ ad actionem non est per se motus. ergo actionis vel operationis non est actio.

Fortē dicas q̄ intellectio non est actio predicationis. Contra omnis actio generās qualitatē ab solutam est predicamentalis sed ex actu intelligendi generatur habit⁹. ergo est actio predicationis.